स्ताꣳ राचिमग्निमिन्धीत। तस्मिन्नुपव्युषमरणीनिष्टपेत्। यथर्षभाय वाशितान्याविच्छायति। तादृगेव तत्। अपोदूह्यभस्माग्निं मन्यति ॥ ९ ॥

सैव साग्नेः सन्ततिः। तं मन्थित्वा प्राञ्चमुद्धरति। संवत्सरमेव तद्रेतो हितं प्रजनयति। अनाहितस्तस्याग्निरित्याहुः। यः समिधोभ्याधायाग्निमाधत्तइति। ताः संवत्सरे पुरस्तादादध्यात्। संवत्सरादेवैनमवरुध्याधत्ते। यदि संवत्सरे नादध्यात्। द्वादश्यां पुरस्तादादध्यात्। संवत्सरप्रतिमावै द्वादशरात्रयः॥ संवत्सरमेवास्याहिताभवन्ति। यदि द्वादश्यां नादध्यात्। त्र्यहे पुरस्तादादध्यात्। आहिताएवास्य भवन्ति ॥ १० ॥

द्वितीयमपचच्चतुर्थमपचदद्दितीरेतोऽधत्त सम्मिताघृतवतीभिरादधाति राजन्यः स्वस्य छन्दसः प्रत्ययनस्त्वायैयाङ्गच्छति मन्थति रात्रयश्चत्वारि च॥ अनु० ९ ॥

दशमोऽनुवाकः।

प्रजापतिः प्रजाअसृजत। स रिरिचानोऽमन्यत। स तपोऽतप्यत। स आत्मन् वीर्यमपश्यत्। तदवर्धत।